

Panně ve výkladní skříni

Karel Plíhal

1. Nějak se mi zrychlil tep,
mý oči se slily s tvým nehybným pohledem,
kdoš mě přes prsty klep',
už je mi jasný, co nesvedem, a to, co dovedem.

R: Utíkám se k tobě v té rozpačité době,
ty se mi chvílemi zdáš, jako bys žila,
utíkám se k tobě v té rozpačité době,
ty se mi živá zdáš, jen kdybys promluvila.

2. V Národěáku začal ples,
z opery na chodník vyvedli prvního opilce,
v Olomouci chcípl pes,
až na tu paničku za voknem v růžový košilce.

R:

3. Nějak v noci nemůžu spát,
jsem pořád ve vlaku, co všude staví a nestaví,
až jednou nebudu hrát,
kdopak mi pomůže, poradí, či aspoň pozdraví?

R: + jen kdybys promluvila, jen kdybys promluvila ...